

POSTANOWIENIE

Dnia 10 maja 2012 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu – Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący Sędzia SA:	Adam Jewgraf (spr.)
Sędzia SA:	Beata Wolfke-Kobzar
Sędzia SA:	Sławomir Jurkowicz

po rozpoznaniu w dniu 10 maja 2012 r. na posiedzeniu niejawnym we Wrocławiu

sprawy z powództwa **R. K.**

przeciwko **J. S.**

o uznanie czynności prawnej za bezskuteczną

na skutek zażalenia powódki

na postanowienie Sądu Okręgowego w Legnicy

z dnia 23 marca 2012 r., sygn. akt I C 28/12

p o s t a n a w i a: oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

W rozpoznawanej sprawie powódka domagał się uznania za bezskuteczne wskazanych przez nią umów darowizn środków pieniężnych w łącznej kwocie 176.000 zł pieniężnych zawartych między pozwanym a dłużniczką powódki A. S. w celu zaspokojenia przysługujących jej wierzytelności wobec A. S., stwierdzonej wyrokiem Sądu Okręgowego w K. z dnia 14.06.2011 r., sygn. akt I C 37/11 w wysokości 250.000 zł wraz z odsetkami oraz kosztami procesu, a także umowy darowizny środków pieniężnych w kwocie 369.760,26 zł zawartej pomiędzy pozwanym a L. Z. w celu zaspokojenia wierzytelności powódki wobec L. Z. stwierdzonej wyrokiem Sądu Okręgowego w K. z dnia 14.06.2011 r., sygn. akt I C 37/11.

Jednocześnie powódka domagała się zabezpieczenia tak sformułowanego roszczenia przez ustanowienie hipoteki przymusowej do kwoty 381.000 zł na nieruchomości pozwanego, dla której Sąd Rejonowy w K. prowadzi księgę wieczystą o nr (...).

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy oddalił wniosek powódki wskazując, że określony we wniosku sposób zabezpieczenia roszczenia jest niedopuszczalny. Służy on zabezpieczeniu roszczeń pieniężnych i w niniejszej sprawie nie może mieć zastosowania. Nadto Sąd Okręgowy wskazał, że pozwany nie jest dłużnikiem powódki, zaś wpis hipoteki przymusowej jest możliwy jedynie przeciwko takiemu właścicielowi nieruchomości, który jest dłużnikiem wnioskodawcy.

We wniesionym zażaleniu powódka, skarżąc je w całości, wniosła o jego zmianę i udzielenie zabezpieczenia zgodnie z wnioskiem. W uzasadnieniu zażalenia skarżąca podjęła polemikę ze stanowiskiem Sądu I instancji w zakresie ograniczenia możliwości ustanowienia hipoteki przymusowej na nieruchomości, której właścicielem nie jest dłużnik.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje.

Zażalenie nie jest zasadne, a zawarta w zażaleniu argumentacja nie dotyczy istoty rozstrzygnięcia i nawet jej trafność nie mogła zmienić oceny Sądu Apelacyjnego.

Słusznie zatem Sąd Okręgowy odmówił powódce udzielenia zabezpieczenia roszczenia paulińskiego przez wpisanie hipoteki przymusowej na nieruchomości pozwanego. Orzekając bowiem o sposobie zabezpieczenia, Sąd jest związany treścią wniosku uprawnionego i nie może dokonać zabezpieczenia w inny sposób aniżeli wnioskowany. Zważyć należy, że oceniając wniosek uprawnionego o udzielenie zabezpieczenia Sąd meriti jest zobligowany do zbadania nie tylko uprawdopodobnienia roszczenia oraz interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia, ale także oceny czy żądany przez powoda sposób zabezpieczenia jest odpowiedni do zabezpieczenia dochodzonego roszczenia, a także czy uwzględnia w należyтым stopniu interesy obu stron. Uprawnionego zatem obciąża obowiązek wyboru i wskazania poprawnego sposobu zabezpieczenia roszczenia (art. 736 § 1 pkt 1 k.p.c.). Gdy uprawniony wnioskuję o zabezpieczenie nieprzystające do dochodzonego i mającego być zabezpieczonym roszczenia, wniosek o udzielenie zabezpieczenia podlega oddaleniu. Taka też sytuacja zaistniała w rozpatrywanej sprawie.

Zważyć zatem należy, że hipoteka służy zabezpieczeniu jedynie wierzytelności (roszczeń) pieniężnych, tymczasem, co nie ulega wątpliwości, roszczenie pauliańskie (z art. 527 § 1 k.c.) jest roszczeniem niepieniężnym. Istotą tego roszczenia jest bowiem żądanie uznania za bezskuteczną wobec wierzyciela rozporządzającej czynności prawnej dłużnika, dokonanej z pokrzywdzeniem wierzyciela. Takie niepieniężne roszczenie wierzyciela nie może być – w świetle art. 68 ustawy o księgach wieczystych i hipotece i art. 755 § 1 k.p.c. – zabezpieczone przez ustanowienie hipoteki. O ile rację skarżąca wskazując, że art. 755 k.p.c. dopuszcza udzielenie zabezpieczenia roszczenia niepieniężnego w każdy odpowiedni sposób, nie wyłączając sposobów przewidzianych do zabezpieczenia roszczeń pieniężnych (art. 747 k.p.c.), to jednak owo upoważnienie nie znajduje zastosowania w niniejszej sprawie z uwagi na treść art. 68 ustawy o księgach wieczystych i hipotece.

Z opisanych wyżej względów wniosek powódki nie zasługiwał na uwzględnienie i słusznie został oddalony przez Sąd Okręgowy. Taka ocena wniosku powódki sprawia, że zbędne stało się rozważenie trafności stawianych w zażaleniu zarzutów.

W konsekwencji Sąd Apelacyjny oddalił zażalenie powódki na zasadzie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.

mw